

تأثیر گیاه سالوادورا پرسیکا بر فرآیند التیام زخم جلدی: مطالعه تحریبی در مدل حیوانی

علی اکبر بیگی بروجنی^۱، امیر مولایی^۲، حسین پناه^۳، مریم بغروری^۴، میترا حیدرپور^۵، مجید میرمحمدخانی^{*}

-۱- دانشگاه علوم پزشکی اصفهان- بیمارستان الزهرا- دانشیار. -۲- دانشگاه علوم پزشکی سمنان- بیمارستان امیرالمؤمنین سمنان- متخصص جراح عمومی- استادیار. -۳- دانشگاه علوم پزشکی سمنان- بیمارستان امام گرمسار- متخصص جراح عمومی. -۴- دانشگاه علوم پزشکی شاهروند- بیمارستان فاطمیه- متخصص زنان و زایمان. -۵- دانشگاه علوم پزشکی اصفهان- بیمارستان الزهرا- بخش آسیب شناسی- دانشیار. -۶- دانشگاه علوم پزشکی سمنان- مرکز تحقیقات عوامل اجتماعی موثر بر سلامت- بخش پزشکی اجتماعی- استادیار.

تاریخ دریافت: ۱۳۹۱/۳/۲، تاریخ پذیرش: ۱۳۹۲/۲/۲

چکیده

مقدمه: هدف این مطالعه، بررسی عصاره گیاه سالوادورا پرسیکا بر ترمیم زخم جلدی در یک مدل حیوانی می‌باشد.
مواد و روش‌ها: یک زخم جلدی در ناحیه کمر ۱۰ مosh نر صحرایی بالغ که بهطور تصادفی به دو گروه تقسیم شده بودند، ایجاد و روزانه یک بار، سطح زخم گروه شاهد با کرم دارونما و گروه مداخله با پایه کرم حاوی عصاره گیاه سالوادورا پرسیکا پوشانده شد. زخم‌ها در روز ۱ از نظر ارتشاخ نوترووفیل، در روز ۳ از نظر ارتشاخ ماکروفازها و لنفوцит‌ها، در روز ۵ از نظر ارتشاخ لنفوцит‌ها، فیبروبلاست‌ها، تعداد عروق جدید و بهبودی، در روز ۱۴ از نظر تجمع کلائز، بهبودی و اندازه زخم و بالاخره در روز ۲۱ از نظر بهبودی و اسکار بررسی شدند.
نتایج: میانگین نمره اسکار ($\pm$ انحراف معیار) در روز ۲۱ در گروه شاهد 1.3 ± 2.78 و در گروه مداخله 3.04 ± 1.79 بود ($P < 0.001$). در روز ۱۴، میانگین نمره بهبودی زخم بهترین 0.76 ± 0.67 و 1.48 ± 0.48 بود ($P = 0.02$). همچنین میانگین نمره تجمع کلائز در دو گروه 1.66 ± 0.34 و 2.77 ± 0.34 ($P = 0.002$) و قطر زخم 1.2 ± 0.34 و 0.25 ± 0.23 میلی‌متر گزارش شد ($P = 0.001$). میزان ارتشاخ تعداد عروق جدید و نمره بهبودی زخم در روزهای ۵ و ۲۱ پس از ایجاد زخم، در دو گروه تفاوت معناداری نداشتند.
نتیجه‌گیری: مقایسه دو گروه در روزهای ۱۴ و ۲۱ وضعیت کاملاً بهتری را برای گروه مداخله از نظر تجمع کلائز، اندازه زخم و نمره اسکار نشان داد. همچنین نمره بهبودی در گروه مداخله در روز ۱۴ بیشتر بود. بهنظر می‌رسد عصاره گیاهی مورد مطالعه بر روند التیام اثر مطلوب داشته باشد.

واژه‌های کلیدی: مosh، ترمیم، اسکار، سالوادورا پرسیکا.

Original Article

Knowledge & Health 2014;8(4):150-155

The Healing Effect of Salavadora Persica Plant Extract on Skin Wound: an Experimental Animal Model

Ali Akbar Beigi Brojeni¹, Amir Molai², Hossein Panah³, Maryam Baghoori⁴, Mitra Heidarpoor⁵, Majid Mirmohammakhani^{6*}

1- Associate Professor, Azzahra Hospital, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran. 2- General Surgeon, Amiroilmomenin Hospital, Semnan University of Medical Sciences, Semnan, Iran. 3- General Surgeon, Garmsar Imam Hospital, Semnan University of Medical Sciences, Semnan, Iran. 4- Gynecologist, Fatemiye Hospital of Shahroud, Shahroud University of Medical Sciences, Shahroud, Iran. 5- Associate Professor, Azzahra Hospital, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran. 6- Assistant Professor of Epidemiology, Research Center for Social Determinants of Health, Department of Social Medicine, Semnan University of Medical Sciences, Semnan, Iran.

Abstract:

Introduction: The aim of the study was to determine the healing effect of salavadora persica plant extract on skin wound using an experimental animal model.

Methods: A skin wound was created on the back of 80 mature male rats randomized into two groups; while the lesions of control group were covered once daily with placebo cream, those of intervention group were covered with cream based drug including extract of "Salavadora Persica" plant. Ulcers were examined regarding infiltration rate of neutrophils on the first day, macrophages and lymphocytes on the third day, lymphocytes and fibroblasts, number of new generated vessels and healing on the fifth day, collagen aggregation, wound healing and size on the fourteenth day, and finally healing and scar status twenty one days after wounding.

Results: After twenty one days, the scar mean score ($\pm$ standard deviation) was 8.13 ± 2.78 in control and 3.04 ± 1.79 in intervention group ($P < 0.001$). On the fourteenth day, mean score of wound healing were 0.76 ± 0.67 and 1.65 ± 0.48 ($P = 0.02$) respectively and mean score of collagen aggregation and wound size (mm) were 1.6 ± 0.5 and 2.7 ± 0.34 ($P = 0.002$) and 1.2 ± 0.34 and 0.25 ± 0.23 ($P = 0.001$) respectively. Infiltration rates, number of new generated vessels and healing score on 5 and 21 days after wounding were not different significantly.

Conclusion: Comparing two groups showed absolutely better conditions in intervention group regarding their collagen aggregation, wound size and scar scores after 14 and 21 days. In addition, healing in intervention group was better on the fourteenth day. Salavadora Persica showed good effect on healing trend.

Keywords: Rat, Healing, Scar, Salavadora persica.

Conflict of Interest: No

Received: 22 May 2012

Accepted: 22 April 2013

*Corresponding author: M. Mirmohammakhani, Email: mirmohammakhani@razi.tums.ac.ir

مقدمه

ترمیم زخم، حاصل فعالیت پیچیده سلولی و فعل و انفعالات متعدد بستر خارج سلولی است که در بافت آسیب دیده بوجود می‌آید. این پدیده بیولوژیکی را می‌توان به چهار مرحله هموستاز، التهاب، پرولیفراسیون و شکل‌گیری کلاژن تقسیم نمود. در فاز هموستاز، فیبرین، فیبرونکتین و هیالورونیک اسید موجود در زخم، باعث تسریع ارتشایح سلولی در زخم می‌شوند (۱). سپس یک داربست مکانیکی در ناحیه زخم فراهم می‌گردد (۲). اولین سلولی که به زخم وارد می‌شود، پلاکت است و به دنبال افزایش آزاد شدن سیتوکین‌ها سلول‌ها به طرف پرولیفراسیون راهنمایی می‌شوند. فاز هموستاز همچنین یک مرحله کمکی برای فاز التهاب است که عواملی شامل رشد و نکروز بافتی عروق آسیب دیده ایجاد می‌شود و سلول‌های التهابی بیشتری به طرف بافت‌های آسیب دیده رانده می‌شوند (۳).

در فاز التهاب، واژوپلاتاسیون، افزایش نشت عروقی، پدیده جذب شیمیایی و فعال شدن لوکوسیت‌ها رخ می‌دهد. این نوتروفیل‌ها هستند که ابتدا وارد زخم شده و فاز التهاب حاد را ایجاد می‌کنند. نوتروفیل‌ها با قدرت باکتریوسیدی و فاگوسیتوز و ایمای نقش مهم ایمونولوژیک، باعث کنترل عفونت و آلودگی موضعی می‌شوند. همچنین باعث آزاد شدن پروتاتازها مثل الاستاز و کلاژنаз می‌شوند که باعث برداشته شدن نسوج آسیب دیده و نکروزه از زخم می‌شوند (۴). در صد افیلتراسیون نوتروفیل‌ها در ۲۴ ساعت پس از ایجاد زخم به حداقل می‌رسد و به آهستگی طی ورود مونوکیت‌ها به زخم، کاهش می‌یابد (۵). یک مونوکیت در گردش وقتی وارد زخم شد، فعال شده و حالت ماکروفازی می‌گیرد و شروع به تخریب باکتری‌ها و تمیز کردن زخم می‌کند. اهمیت دیگر ماکروفازها، ترشح موادی مثل سیتوکیاز و فاکتورهای رشد است که باعث تسریع ترمیم زخم می‌شوند. این مواد برای فیبروپلاست‌ها نیز حالت میتوژنی دارند که باعث کلاژن سازی و قرار گرفتن آنها در زخم می‌شود (۶). ماکروفازها همچنین با ترشح کلاژن در سازماندهی رشته‌های کلاژن نقش دارند (۷).

در فاز پرولیفراسیون، ماکروفاز در زخم شروع به کاهش می‌نماید و دیگر سلول‌ها، بهخصوص فیبروپلاست‌ها و سلول‌های اندوتیال فعال شده، شروع به سنتز و ترشح فاکتورهای ترمیمی می‌کنند. سلول‌های اندوتیال با ترشح فاکتور رشد اندوتیال عروقی سبب تحریک پرولیفراسیون و سنتز ماتریکس پروتئینی خارج سلولی و ساخته شدن عروق جدید یا آنژیوژن می‌شوند، که یک مرحله اساسی در ترمیم انواع زخم‌هاست (۸). البته محرك‌های آنژیوژن متعدد می‌باشند که توسط تیپ‌های مختلف سلولی و در زمینه هیپوکسی در ناحیه زخم تولید می‌گردند تا اکسیژن لازم و تغذیه مناسب برای بافت‌ها مهیا شود.

در روزهای ۱، ۳، ۵، ۱۴، ۲۱، هر روز، یک دسته از موش‌های تحت مطالعه با روش استاندارد کشته شده و بررسی و نیز نمونه‌برداری از زخم انجام شد. به این ترتیب که موش‌ها ابتدا در دسیکاتور حاوی اتر بیهوش و سپس رگ گردن با تیغ جراحی زده می‌شد. پس از اطمینان از مرگ حیوان، نمونه‌برداری از محل زخم صورت می‌گرفت و اسلامیدهای آماده شده پس از رنگ‌آمیزی با هماتوکسیلین و ائوزین مورد مطالعه میکروскопی قرار می‌گرفتند (۱۲). نمونه‌های مربوط به روزهای اول، سوم و پنجم در ۵ میدان میکروскопی از نظر میزان ارتشاح سلول‌های التهابی و فیبروبلاست‌ها مورد بررسی قرار گرفتند. به این شرح که درصد ارتشاح نوتروفیل‌ها در روز اول، ماکروفاسیها و لنفوسيت‌ها در روز سوم و لنفوسيت‌ها و فیبروبلاست‌ها در روز پنجم بررسی و میانگین و انحراف معیار درصد هر کدام محسوبه شد. در روز پنجم شمارش عروق جدید در میدان میکروскопی با بزرگنمایی ۴۰۰ برابر صورت گرفت و میانگین و انحراف معیار تعداد عروق جدید نیز گزارش شد. در روز چهاردهم، اندازه قطر زخم با واحد میلی‌متر اندازه‌گیری و ثبت گردید و برای بررسی تجمع کلازن در نمونه‌ها از تحلیل نرم‌افزاری تصاویر استفاده شد. محسوبه نمره بهبودی به عنوان شاخصی از التیام زخم در نمونه‌های روزهای پنجم، چهاردهم و بیست‌ویکم، براساس نمره‌دهی کراسنر صورت گرفت که در این معیار نمره بهبودی عددی بین ۰ تا ۳ می‌باشد (۱۳) (جدول ۱). اندازه قطر زخم نیز به واحد میلی‌متر در نمونه‌های روز بیست‌ویکم، برای دقت محسوبه و ثبت شد. همچنین، برای نمونه‌های روز بیست‌ویکم، نمره اسکار براساس سیستم نمره‌دهی و نکور ارزیابی شد (۱۴). طبق این سیستم، نمره‌ای بین ۰ تا ۱۳ به اسکار داده می‌شود (جدول ۲). نمره‌دهی‌ها برای بهبودی و اسکار براساس نظر ۳ پژوهش که از گروه‌بندی موش‌ها بی‌اطلاع بودند، انجام شد و میانگین نمرات اعلام شده توسط ایشان در تحلیل نهایی مورد استفاده قرار گرفت.

جهت انجام تحلیل‌های آماری، ابتدا نرمالیته داده‌ها با استفاده از آزمون کلموگروف- اسمیرنوف ارزیابی شد. برای انجام آزمون‌های اصلی آماری، در صورت عدم رد نرمالیته از آزمون χ^2 و در غیر این صورت از آزمون ناپارامتری t - من ویتنی استفاده شد و مقادیر $P < 0.05$ معنادار تلقی گردید. برای انجام تحلیل‌های آماری، نرم‌افزار SPSS مورد استفاده قرار گرفت.

نتایج

در طول مدت مطالعه روی ۸۰ سر موش، موردي از مرگ‌ومير ناخواسته و زود هنگام بین موش‌ها اتفاق نیفتاد. جدول ۳، میانگین و انحراف معیار مربوط به درصد ارتشاح سلولی، تعداد عروق جدید، اندازه زخم و نیز نمرات بهبودی و اسکار را نشان می‌دهد. همان‌طور که در این جدول ملاحظه می‌گردد، میانگین ($\pm$ انحراف معیار) نمره اسکار در روز

دندان‌های تجاری، یکسان گزارش شده و در سال‌های اخیر، بعضی از کارخانجات داروسازی، اقدام به تهیه خمیر دندان‌هایی که حاوی عصاره ریشه و ساقه‌های آن است، نموده‌اند.

باتوجه به آثار شناخته شده مذکور و با عنایت به این که تابه‌حال تأثیر مواد موجود در این گیاه بومی ایران به عنوان یک داروی موضعی برای ترمیم زخم مورد بررسی یا مطالعه قرار نگرفته است، در تحقیق حاضر سعی شده، با انجام یک مطالعه تجربی حیوانی، تأثیر مواد موجود در ریشه چوبی این گیاه بر پدیده ترمیم زخم و برخی از مهمترین شاخص‌های میکروскопی و ماقرتوسکوپی آن شامل ارتشاح سلول‌های التهابی و فیبروبلاست‌ها، آثیوژن، سازماندهی کلازن و نیز بهبود زخم و اسکار به جای مانده از آن مورد بررسی قرار گیرد.

مواد و روش‌ها

این تحقیق، از نوع مطالعات تجربی حیوانی است که در مدت یک ماه و بر روی ۸۰ سر موش نر صحرایی بالغ، انجام شده است. حجم نمونه لازم براساس مطالعات مشابه حیوانی تعیین گردید. همگی موش‌ها در زمان ورود به مطالعه سالم و دارای خصوصیات و شرایط یکسانی بودند و در طول مدت مطالعه نیز در یک وضعیت برابر از نظر محیطی شامل دمای کنترل شده، سیکل روشنایی- تاریکی ۱۲ ساعته و تغذیه استاندارد و در لانه مناسب نگهداری شدند. در مرحله اول، برای اطمینان از سلامت و نیز به این منظور که حیوانات مورد مطالعه به شرایط جدید حیوان خانه خوب گیرند، یک هفت‌هفته نگهداری شدند. سپس، موش‌ها که هر کدام دارای وزنی بین ۲۰۰ تا ۲۵۰ گرم بودند، به ۵ دسته ۱۶ تایی تقسیم شدند و در هر دسته به طور کاملاً تصادفی، ۸ سر موش به عنوان گروه مداخله و ۸ سر دیگر به عنوان گروه شاهد توزیع شدند.

پس از آمده‌سازی و پاک کردن موضعی پوست از موهای زائد و تحت بیهوشی عمومی، از طریق تزریق داخل صفاقی تیوپنتال با دوز ۱۰۰ میلی‌گرم به ازای هر کیلوگرم وزن، زخمی به قطر ۵ میلی‌متر با استفاده از پانچ پوستی استریل و استاندارد، در ناحیه کمر هر یک از موش‌ها ایجاد شد. پس از کسب اطمینان از پایداری اولیه زخم و نبود خونریزی، از روز اول، روزی یک بار، حداقل برای مدت ۲۱ روز زخم‌ها به صورت موضعی، با استفاده از قاشق یک بار مصرف استریل، از یک سی‌سی کرم موضعی حاوی دارو یا دارونما پوشانده شدند (۱۱). به این ترتیب که از پایه کرم به تهایی به عنوان دارونما برای موش‌های گروه شاهد و از همان پایه کرم حاوی عصاره تهیه شده از ریشه گیاه سالوداروا پرسیکا برای موش‌های گروه مداخله استفاده شد. ساخت و تعیین فرمولا‌سیون دارو و دارونما، به سفارش محقق و توسط متخصص داروساز، در شرایط استریل و با استفاده از مواد کرمی استاندارد پایه و غلظت مشابهی از عصاره یکنواخت گیاه مذکور، انجام شد.

جدول ۱- معیارهای نمره‌دهی کراسنر برای ارزیابی بهبودی زخم

نموده	مساحت	عمق	عفونت	آماده برای اتوگرافت	ساخت اپی‌تیال	بسط رخم	النیام یافته
۳	-	-	-	-	-	کامل شده	کامل شده
۲	کاهش	کاهش	خیر	خوب	بلی	خوب در حداقل زمان	عالی
۱	بدون تغییر	بدون تغییر	خیر	خوب	خوب	خوب	خوب
۰	افزایش	افزایش	بلی	بلی	بد	بد	بد

جدول ۲- معیارهای نمره‌دهی ونکور برای ارزیابی اسکار

نموده	وینگی مورد بررسی
.	الف-پیگماناتاسیون طبیعی
۱	هایپرپیگماناتاسیون
۲	هایپرپیگماناتاسیون
.	ب-عروق طبیعی
۱	صورتی
۲	قرمز
۳	بنفس
.	ج-انعطاف طبیعی
۱	انعطاف پذیر
۲	متورق
۳	محکم
۴	پیوند خودره
۵	انقباض یافته
.	د-ارتفاع صاف-طبیعی
۱	کمتر از ۲ میلی‌متر
۲	۲ تا ۵ میلی‌متر
۳	بیشتر از ۵ میلی‌متر

آنتوسفالوس کاداما، از طریق افزایش خاصیت کششی و انقباضی زخم به روند ترمیم کمک می‌کنند (۱۸). همچنین مشاهده شده است که ضماد به دست آمده از گیاه با نام علمی هیبیسکوس رزا سینتیسیس باعث افزایش سرعت اپی‌تلیزاسیون می‌شود (۱۹). یافته‌های مشابهی نیز از مطالعه روی گیاه اکیموم سنتکوم به دست آمده است. همچنین گزارش شده این گیاه برای درمان اسکارهای هایپرتروفیک نیز مناسب است (۲۰). چندین مطالعه نشان داده‌اند که گیاه آلولئورا سوزش، خارش و اسکار همراه با درماتیت ناشی از اشعه را کاهش می‌دهد و بهبود زخم‌های مزمن پا، زخم‌های ناشی از جراحی و سرمادگی اعضاء را تسربیح می‌نماید. به نظر می‌رسد، آلولئورا، سطح ترومبوکسان A2 و B2 و پروستاگلاندین ۲^a را کاهش و پر فیوژن پوستی را افزایش می‌دهد و خطر از دست‌رفتن بافت به علت ایسکمی کاهش می‌یابد. نشان داده شده است که درمان با ژل صبر زرد، بهبود زخم را افزایش می‌دهد و

۲۱ پس از ایجاد زخم در نمونه گروه دارونما 13 ± 2 /۷۸ و در نمونه گروه مداخله 17 ± 3 /۴۰ است، که تفاوت معناداری بین نمرات دو گروه وجود دارد ($P < 0.001$). میانگین ($\pm$ انحراف معیار) نمره بهبودی زخم در گروه دارونما در روز چهاردهم پس از ایجاد زخم 47 ± 7 /۶۵ است (۰.۲/P=۰.۰۲). میانگین ($\pm$ انحراف معیار) نمره تجمع کلاژن در نمونه گروه دارونما در روز چهاردهم پس از ایجاد زخم 5 ± 0.5 و در گروه مداخله 0.3 ± 0.02 است ($P = 0.002$) و میانگین ابعاد زخم در روز چهاردهم پس از ایجاد زخم به ترتیب 12 ± 0.23 و 25 ± 0.25 میلی‌متر مربع گزارش شد ($P = 0.001$)، که در تمام مقایسه‌های انجام شده تفاوت معناداری میان دو گروه شاهد و تجربی گزارش شده است.

ولی تفاوت معناداری میان دو گروه از نظر میانگین تعداد عروق جدید، نمره بهبودی در روز پنجم پس از ایجاد زخم، میانگین نمره بهبودی زخم در روز ۲۱، میانگین درصد ارتشاج فیروبالاست و لنفوسيت در روز پنجم، میانگین درصد ارتشاج لنفوسيت و ماکروفاز در روز سوم و میانگین درصد ارتشاج نوتروفیل در روز اول پس از ایجاد زخم مشاهده نشد.

بحث

از جمله گیاهانی که استفاده از آن به عنوان دارو جنبه تاریخی دارد، گیاه سالوادورا پرسیکا یا همان گیاه چوج می‌باشد که در مطالعه ما تأثیر آن بر التیام زخم مورد بررسی قرار گرفته است. تابه‌حال از ساقه و ریشه این گیاه به عنوان مسوک، از برگ آن به عنوان دهان‌شویه، از دانه آن به عنوان نیروپخش، از روغن دانه‌های آن در درمان دردهای مفصلی روماتیسم و از گل آن به عنوان قوت‌دهنده قلب استفاده کرده‌اند. همچنین از ضماد تهییه شده از اجزای این گیاه نیز در درمان زخم‌های جلدی، سوختگی‌ها، التهاب‌ها و محل گرش حشرات استفاده شده است. برخی شرایط محیطی از جمله اکسیژن‌رسانی بافت، بیماری‌های زمینه‌ای، وضعیت تنفسی و نیز داروهای موضعی با تأثیر بر مراحل التیام زخم می‌توانند بر روند بهبودی تأثیرگذار باشند (۱۲). ضمادهای گیاهی با مکانیسم‌های مختلفی می‌توانند به روند بهبودی زخم کمک کنند. به عنوان مثال گیاهان بسیاری دارای تانن هستند که به عنوان یک قابض به خشک‌شدن زخم‌های مترشحه و خونریزی‌دهنده کمک می‌کنند. در مطالعات حیوانی نشان داده‌اند که برخی گیاهان نظیر گیاه

جدول ۳- میانگین $\pm$ انحراف از معیار نمرات مربوط به ویژگی‌های مورد بررسی در ارزیابی التیام زخم

P.V	گروه شاهد	گروه مداخله	ویژگی مورد بررسی	روز
۱	۲/۹۰ $\pm$ ۰/۲۸	۲/۹۰ $\pm$ ۰/۲۸	درصد ارتشاج نوتروفیل‌ها	۱
۰/۸	۲/۶۰ $\pm$ ۰/۴۸	۲/۶۱ $\pm$ ۰/۴۹	درصد ارتشاج ماکروفازها	۳
۰/۸	۲/۶۰ $\pm$ ۰/۴۸	۲/۶۱ $\pm$ ۰/۴۹	درصد ارتشاج لفوسیت‌ها	۵
۰/۷	۲/۲۶ $\pm$ ۰/۴۴	۲/۲۲ $\pm$ ۰/۴۲	درصد ارتشاج لفوسیت‌ها	۵
۰/۷	۱/۱۳ $\pm$ ۰/۳۴	۱/۱۶ $\pm$ ۰/۴۴	درصد ارتشاج فیبروبلاست‌ها	
۱	۱/۱۳ $\pm$ ۰/۳۴	۱/۱۳ $\pm$ ۰/۳۴	تعداد عروق جدید	
۰/۲	۰/۸۷ $\pm$ ۰/۴۸	۰/۶۲ $\pm$ ۰/۳	نمره بهبودی	
۰/۰۰۲*	۱/۶۰ $\pm$ ۰/۵	۲/۷۰ $\pm$ ۰/۳۴	نمره تجمع کلازن	۱۴
۰/۰۲*	۰/۷۶ $\pm$ ۰/۶۷	۱/۶۵ $\pm$ ۰/۴۸	نمره بهبودی	
۰/۰۰۱*	۱/۲۰ $\pm$ ۰/۳۴	۰/۲۵ $\pm$ ۰/۲۳	اندازه زخم	
۰/۹	۱/۸۷ $\pm$ ۰/۳۴	۱/۸۷ $\pm$ ۰/۲۳	نمره بهبودی	۲۱
< ۰/۰۰۱*	۸/۱۳ $\pm$ ۲/۷۸	۳/۰۴ $\pm$ ۱/۷۹	نمره اسکار	

در سطح ۰/۰۵ معتبر می‌باشد.

اما، طولانی‌ترین و آخرین مرحله ترمیم زخم، شکل‌گیری کلازن می‌باشد که حاصل این بازسازی دینامیک، تکمیل روند بهبودی و ایجاد یک اسکار با شکل قابل قبول است. بین قرارگرفتن و سنتز کلازن و همچنین فعالیت کلازنولیتیک بایستی یک هماهنگی و معادله برقرار باشد تا یک اسکار رسیده و قابل قبول از نظر شکل و استحکام ایجاد شود. مطالعه ما نشان داد، استفاده از عصاره ریشه سالادورا پرسیکا به عنوان مرهم روی زخم موش، در فاز کلازن‌سازی به طور معناداری مؤثر بوده و باعث آشکارسازی مناسب در زخم می‌شود.

باتوجه به نتایج بدست آمده، داروی موضعی حاوی ریشه گیاه سالادورا پرسیکا در روزهای اولیه التیام زخم، تأثیر قابل گزارشی را بر روند التیام زخم از نظر درصد ارتشاج سلول‌ها، تولید عروق جدید و نیز نمره بهبودی در مقایسه با گروهی که دارو نما گرفته بودند، نشان نداد. گرچه نمرات بهبودی زخم در روزهای پنجم و بیست‌ویکم در دو گروه تفاوت معناداری با یکدیگر نداشتند، اما بیشتر بودن این نمره در گروه تجربی نسبت به گروه مقایسه در روز چهاردهم میان تأثیر تسریع کننده داروی موردنظر در بهبودی زخم می‌باشد. مقایسه دو گروه در روزهای ۱۴ و ۲۱ وضعیت کاملاً بهتری را برای گروه تجربی از نظر تجمع کلازن، اندازه زخم و نمره اسکار نشان داد.

به طور خلاصه به نظر می‌رسد سالادورا پرسیکا بر روند التیام زخم تأثیر مطلوب داشته باشد. انجام پژوهش‌های بیشتر و گستردگر بر روی این گیاه شامل تکرار طرح‌های مشابه بر روی مدل‌های مختلف حیوانی و نیز انجام کارآزمایی‌های بالینی بی‌خطرو و کنترل شده پیشنهاد می‌گردد همچنین با عنایت به این که مطالعه حاضر در مosh‌ها نشان داد تأثیر اصلی و التیام‌بخش گیاه بیشتر در فاصله روزهای ۵ تا ۱۴ بعد از ایجاد زخم مشاهده می‌شود، شایسته است مطالعات بعدی با تأکید بر این فاصله زمانی صورت گیرد.

این احتمالاً به خاطر اثری است که روی سنتز کلازن و نیز التهاب دارد. گیاه کالاندولا افیسینالیس که به نام گل همیشه بهار معروف است، به عنوان یک آنتی‌سپتیک و ترمیم‌دهنده شناخته شده زخم مورد تأیید قرار گرفته و امروزه فرم دارویی آن برای درمان زخم‌ها، سوختگی‌ها، تاول‌ها، بثورات جلدی، خشکی و ترک پوست، زونا و واریس توصیه می‌شود. استفاده از فرم دهان‌شویه آن نیز برای رفع التهاب دهان و ناحیه حلق مرسوم است. در مطالعه‌ای که بر روی رت‌ها انجام شده است، مشاهده شد که اثر آنتی‌میکروبیال و انتباخی و نیز

اثرات آنتی‌بیوژنیک کیوی تازه به طور چشم‌گیری به روند التیام زخم ناشی از سوختگی کمک می‌کند (۲۱). مطالعه ما نیز نشان داد که ضماد به دست آمده از ریشه گیاه سالادورا پرسیکا بر برخی از جنبه‌های ترمیمی زخم تأثیر خوبی می‌گذارد که در مجموع می‌توان آن را به عنوان یک داروی التیام‌بخش در تحقیقات دقیق‌تر بعدی در نظر گرفت.

ارتشاج سلول‌های التهابی و لکوسیت‌ها، به خصوص نوتروفیل‌ها در اوایل روند ترمیم بسیار با اهمیت می‌باشد. نوتروفیل‌ها با قدرت باکتریوسیدی، فاگوسیتوزو نقش ایمونولوژیک خود، باعث کنترل موضعی عفونت می‌شوند. نوتروفیل‌ها باعث آزادشدن پروتئازها نیز می‌شوند که نقش در بیداری را در زخم ایفا می‌کنند (۲۲). در مطالعه ما مصرف گیاه سالادورا پرسیکا در این مرحله مؤثر نبود. مونوکوسیت‌ها نیز به طرف زخم کشیده می‌شوند و در بافت تبدیل به ماکروفاز می‌شوند و شروع به تخریب باکتری‌ها و تمیز کردن زخم می‌کنند. طبق یافته‌های تحقیق حاضر داروی گیاهی مورد مطالعه در این مرحله نیز تأثیر قابل توجهی را نشان نداد. سلول‌های اندوتیال باعث ترشح فاکتور رشد اندوتیال عروقی و متعاقب آن سبب تحریک پولیفراسیون و سنتز ماتریکس پروتئینی خارج سلولی و آنزیوژن می‌شوند (۲۳). تأثیر مصرف گیاه سالادورا پرسیکا بر آنزیوژن نیز در مطالعه ما مشهود نبود.

References

1. Diegelmann RF, Rothkipf LC, Cohen IK. Measurement of collagen biosynthesis during wound healing. *J Surg Res* 1975;19:239-243.
2. Doilon CJ, Dunn MG, Bender E. Collagen fiber formation in repair tissue: development of strength and toughness. *Coll Rell Res* 1985;5:481-492.
3. Gabbiani G, Hirschel Bj, Ryan B. Granulation tissue as a contractile organ. *J Exp Med* 1972;135:719-734.
4. Graham MF, Blomquist P, Zederfeldt B. The alimentary tract. In: Cohen IK, Diegelmann RF, Lindblad WL, editors. *Wound healing: biochemical and clinical aspects*. Philadelphia;1993.
5. Grotendorst GR, Chang T, Seppa HEJ. Platelet-derived growth factor is a chemoattractant for vascular smooth muscle cells. *J Cell physiol* 1983;113:261.
6. Irvin TT. Effects of malnutrition and hyperalimentation on wound healing. *Surg Gynecol Obstet* 1978;146:33-37.
7. Jackson DS. Development of fibrosis, cell proliferation and collagen biosynthesis. *Ann Rheum Dis* 1997;36:2-4.
8. Kindwall EP. Hyperbaric oxygen's effect on radiation necrosis. *clin plast surg* 1993;20:473-483.
9. Knighron DR, Hunt TK, Scheunstuhl H. Oxygen tension regulates expression of angiogenesis factor by macrophages. *Science* 1983;221:1283-1285.
10. Miller EJ, Gay S. Collagen structure and function. In: Cohen IK, Diegelmann RF, Lindblad WL, editors. *Wound healing : Biochemical and clinical aspects*. Philadelphia;1993.
11. Cohen SC, Gabelnick HL, Johnson RK. Effects of antineoplastic agents on wound healing in mice. *Surgery* 1975;78:238-244.
12. Mc Gregor AD, Mc Gregor AD. Fundamental technique of plastic surgery. 9th ed. Edinburgh: Churchill- Livingstone;1995.
13. Bigson T. Zoo grafting: a curious chapter in history of plastic surgery. *Br J Plas Surger* 1995;9:8:234.
14. Diegelmann RF, Rothkipf LC, Cohen IK. Measurement of collagen biosynthesis during wound healing. *J Surg Res* 1975;19:239-243.
15. Galati EM, Germano MP, Rossitto A, d'Aquino A, Sanogo R. Antiuclerative evaluation of the persian toothbrush tree (*salvadora persica*). *Pahrmaceutical Biology* 1999;37(5):325-328.
16. Galati EM, Monfort MT, Forestieri AM, Miceli N, Bader A, Trovato A. *Salvadora persica* L.: hypolipidemic activity on experimental hypercholesterolemia in rat. *Phytomedicine* 1999;6(3):181-185.
17. Sanjay PU, Kumar GS, Jayaveera K, Kishore KD, Ashok KC, Dhanapal R. Antimicrobial, wound healing and antioxidant activities of *anthocephalus cadamba*. *Afr J Tradit Complement Altern Med* 2007;4:481-7.
18. Nayak BS, Raju SS, Orette FA, Chalapathi Rao AV. Effects of *hibiscus rosa sinensis* L. (Malvaceae) on wound healing activity: a preclinical study in a sprague Dawley rat. *International Journal of Lower Extremity Wounds* 2007;6:76-81.
19. Shetty S, Udupa S, Udupa L. Evaluation of antioxidant and wound healing effects of alcoholic and aqueous extract of *ocimum sanctum* Linn In rats. *Evid Based Complement Alternat Med* 2008;5:95-101.
20. Mohajeri G, Masoudpour H, Heidarpour M. The effect of dressing with fresh kiwifruit on burn wound healing. *J Surg* 2010;02:13.